

1. Paulus' oproep: 'Blijf dichtbij de Bijbel!'

De bijbelgeleerde dr. R. Kent Hughes vertelt in één van zijn boeken (*Colossians and Philemon: The Supremacy of Christ*) het verhaal over een oudere dame in Franstalig Afrika, die tot geloof kwam. Ze was er heel vol van en ze wilde heel graag haar geloof delen met anderen. Maar ze had nooit leren lezen en schrijven, en inmiddels was ze blind. Hoe moest ze dat nou doen?

Wat gebeurde er? Ze ging naar de zendeling die ze kende, en ze vroeg aan hem om een Bijbel in het Frans. Inderdaad, die kreeg ze. Vervolgens vroeg ze aan hem, of hij Johannes 3: 16 met een rode pen wilde onderstrepen. 'Zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven zal hebben.' En ze vroeg ook aan de zendeling of hij dat blaadje wilde omslaan, zodat ze op de tast Johannes 3: 16 zou kunnen vinden. Toen ging ze naar huis, en de zendeling was eigenlijk wel nieuwsgierig wat ze zou gaan doen. Dus op een dag ging hij naar haar toe. En hij zag wat er gebeurde. Vlak bij haar huis was een school, een jongensschool. En vlak voordat de school uitging, liep deze oudere dame naar de voordeur van haar huisje. Als er dan een paar kinderen voorbij liepen, riep deze dame: 'Jongens, kent iemand van jullie Frans?' Want in Franstalig Afrika spreken de mensen vooral hun eigen stamtaal, Frans leer je op school. En als dan één van die jongens zei: 'Ja, ik spreek wel Frans,' dan vroeg die oude dame: 'Kun jij lezen wat hier staat, waar de rode streep onder staat?' Als dan die jongen Johannes 3: 16 voorlas, vroeg ze aan hem: 'Begrijp jij dat, wat daar staat?' En dan begon ze uit te leggen. En wat gebeurde er? De éne na de andere jongen kwam tot geloof. Tientallen! Uiteindelijk werden 24 van die jongens predikant. 24 jongens, allemaal door die éne blinde dame tot Christus geleid. Deze dame beseftte de kracht van het Woord van God. Ze realiseerde zich: 'Ik kan wel gewoon met die jongens gaan praten, maar ik moet de Bijbel gebruiken. Want de woorden van de Bijbel, dié hebben kracht!' En dat bleek ook!

'Het woord van God is levend en krachtig, en scherper dan enig tweesnijdend zwaard', staat er in Hebreeën 4: 12. En zo is het ook! De Bijbel is zo'n bijzonder boek, hoe meer je die Bijbel leert kennen, hoe meer je beseft dat die Bijbel gezag heeft, dat het Gods waarheid is. Toen in 2004 de Nieuwe Bijbelvertaling uitkwam, gaven we een exemplaar aan één van onze burens, iemand die niet vertrouwd was met het geloof. Hij ging erin lezen en zei daarna tegen ons: 'Dit is een apart boek. Het is óf grote onzin wat erin staat, óf het is waar. Ik denk dat het waar is.' En we hebben gebeden dat God door zou werken, ook in zijn leven. In het Bijbelgedeelte dat we hebben gelezen, 2 Timotheüs 3 en 4, legt Paulus heel veel nadruk op het belang van de Bijbel, van de 'heilige Schriften', zoals hij ze noemt in vers 15. Het is echt een heel krachtig appèl om die heilige Schriften te lezen en te gebruiken. En om dat appèl te begrijpen, is het goed om iets meer te weten over deze brief. Want deze brief, de tweede brief aan Timotheüs, is een heel bijzondere brief. In feite is dit Paulus' testament. Het is zijn laatste brief, geschreven vanuit Rome, vanuit de dodencel. Paulus wist dat hij al heel snel om zijn geloof ter dood gebracht zou worden. Kijk maar in 4: 'Ik word immers reeds als een plengoffer uitgegoten en het tijdstip van mijn heengaan is aanstaande.' Met andere woorden: 'Mijn bloed zal gaan vloeien, als een offer voor God, mijn dood komt eraan.' En als je deze brief leest, dan merk je dat de omstandigheden waarin Paulus deze brief schrijft, echt heel beroerd zijn. Want hij zit niet alleen gevangen – dat zou nog tot daar aan toe zijn. Maar zijn hele levenswerk, zijn hele missie lijkt wel mislukt te zijn. In hoofdstuk 1: 15 schrijft Paulus: 'Dit weet u dat allen die in Asia zijn, zich van mij afgekeerd hebben.' Asia, dat was Klein-Azië, waar nu Turkije is, waar Paulus zóveel werk had gedaan. Maar

niemand moet daar nog iets van hem weten. Behalve dan Timotheüs, aan wie hij de brief schrijft en die de opvolger van Paulus is in Efeze. Maar niet alleen in Klein-Azië, ook in Rome heeft bijna iedereen Paulus de rug toegekeerd. Het klinkt in- en triest, wat er staat in hoofdstuk 4, vanaf vers 9: 'Beijver u om spoedig naar mij toe te komen, want Demas heeft mij verlaten, omdat hij de tegenwoordige wereld heeft liefgekreken. Hij is naar Thessalonica vertrokken, Krescens naar Galatië, Titus naar Dalmatië. Alleen Lukas is bij mij.' Proef je het verdriet in de stem van Paulus? En dan staat er in vers 16 van hoofdstuk 4: 'Bij mijn eerste verdediging was er niemand die mij bijstond, maar zij hebben mij allen verlaten. Moge het hun niet toegerekend worden. Maar de Here heeft mij bijgestaan en heeft mij kracht gegeven, opdat door mij de prediking volbracht zou worden en alle heidenen die zouden horen. En ik ben uit de muil van de leeuw verlost.' Dus op dat moment is Paulus nog niet voor de leeuwen gegoooid. Hij is nog gespaard. Uiteindelijk is hij op bevel van keizer Nero onthoofd. En juist op dit moment in zijn leven, daar in die dodencel, legt Paulus álle nadruk op de Bijbel, op de 'heilige Schriften'. En hij zegt het tegen Timotheüs: 'Blijf bij die Bijbel! Blijf dicht bij het Woord van God!' En die oproep van Paulus, die gepassioneerde oproep, die geldt óók voor jou en óók voor mij en óók voor ons als gemeente. En dat geldt voor alle keuzes die we maken. De keuzes die jij maakt in je persoonlijk leven. En de keuzes die we als gemeente maken, de keuzes waarvoor we ook als kerkenraad staan. Nu is dat bijvoorbeeld de vraag of ook vrouwen ambtsdrager kunnen zijn. Die vraag speelt in veel kerken, ook bij ons. Maar zo zijn er voortdurend vragen, en steeds gaat het erom, dat je biddend de Bijbel leest, ook sámen, en dat we zoeken naar wat God ons in die Bijbel te zeggen heeft.

2. Waarom is de Bijbel zó belangrijk?

Waarom is die Bijbel dan zó belangrijk? Paulus noemt drie redenen, en die wil ik met je langslopen. **De eerste reden** staat in vers 15, waar Paulus zegt: 'Bedenk, Timotheüs, dat je al van jongs af de heilige Schriften kent, 'die u wijs kunnen maken tot zaligheid (dat wil zeggen: 'tot redding') door het geloof dat in Christus Jezus is'. Met andere woorden: **de Bijbel bevat levensreddende informatie**. De Bijbel wijst de weg naar Jezus Christus. Hij is de Weg, de Waarheid en het leven, niemand komt tot de Vader dan via Hem. Denk maar weer even aan die dame in Afrika. Zij moet dat heel goed beseft hebben: 'Die jongens van die school hebben de Bijbel nodig. En hoe kan ik ze nou eens met die Bijbel in contact brengen?' Dat is ook een vraag aan ons nu: 'Wie kan jij met de Bijbel in contact brengen?' Denk daar nu eens even over na: aan wie zou jij een Bijbel kunnen geven? Of een deel van de Bijbel, misschien een Nieuw Testament of alleen een Evangelie? Wat mooi als je zo'n cadeau geeft en wat mooi als je zo'n cadeau ontvangt. Iemand vertelde mij er een keer over. Hij zei: 'Ik werkte bij de Holland Amerika Lijn, en ik kreeg van iemand een Bijbel. En die nam ik altijd mee aan boord. Zó is het bij mij begonnen.' Dat is wat hij vertelde, en later kwam hij tot geloof. Wie kun jij een Bijbel geven? Er zijn zoveel gelegenheden: als een collega afscheid neemt, of als burens gaan verhuizen, of bij een verjaardag. Of als je een keer met iemand over geloof gesproken hebt. Denk eens creatief na, wie kun jij een Bijbel geven? Maar ondertussen is het ook een vraag aan jezelf: als jij die Bijbel in huis hebt, léés je er dan ook in? Meestal is het zo, dat de Bijbel verstoft en versloft, als je geen vast moment hebt. Dan komt er gewoon niet van. Maar als je wél een vast moment hebt, bijvoorbeeld bij het eten, of 's morgens bij het opstaan, of 's avonds voor het naar bed gaan, dan heb je regelmaat. En er zijn heel veel hulpmiddelen: de Bijbel App, de podcast 'Eerst dit' van de EO en de IZB, er zijn dagboekjes, bijbelroosters, google maar eens of loop een christelijke boekhandel binnen, er zit er hier één vlakbij, op de Kleiweg, het wemelt van de hulpmiddelen. 'Blijf bij wat je geleerd hebt, Timotheüs (...)' en beseft dat je van jongs af de heilige Schriften kent, die je wijs kunnen maken tot redding, door het geloof in Christus Jezus.' Het gaat hier om het allerbelangrijkste in je leven! Laat het níét versloffen! Dat is de eerste reden waarom Paulus zo hamert op het belang van de Bijbel: die Bijbel bevat levensreddende informatie!

De tweede reden staat in vers 16: de Bijbel is door God geïnspireerd. Hoe staat het er? 'Heel de Schrift is door God ingegeven.' In het Griekse origineel staat daar een bijzonder woord, het woord 'theopneustos'. Nou, 'theo', dat betekent God, denk maar aan theologie, Godgeleerdheid. En 'pneustos' komt van pneuma, en pneuma betekent 'adem', 'wind', en 'geest'. Denk maar aan een pneumatisch apparaat, dat gaat op luchtdruk. Pneumatische deuren in de trein, die werken op lucht. Dus hoe moet je dat woord nou vertalen? 'Theopneustos' betekent: 'door God beademd', 'door God uitgeademd'. Wij zeggen vaak: 'geïnspireerd', de Bijbel is 'geïnspireerd'. De Geest, de Spiritus, de Heilige Geest is aan het werk geweest. De Geest van God, de adem van God. Dus dat is ook mooi woord: de Bijbel is 'geïnspireerd'. Maar dit woord is ook mooi: **de Bijbel is door God 'uitgeademd'**. Hij heeft dat gedaan via mensen, mensen die het opschreven, de schrijvers van de Bijbelboeken. Maar achter ál die verschillende schrijvers, die hebben geschreven over een periode van vele eeuwen, achter al die schrijvers staat God Zelf als de éne Auteur. Vandaar dat de Bijbel ook een eenheid is. Je kunt je eindeloos verbazen over prachtige lijnen door de hele Bijbel heen. Alles sluit op elkaar aan. En als je je afvraagt hoe je een bepaalde tekst moet opvatten, wat het betekent, dan moet je dus ook altijd die tekst vergelijken met andere bijbelteksten. 'Schrift met Schrift vergelijken', zo noemen we dat. En eerlijk is eerlijk: er zijn heel wat teksten in de Bijbel die niet gemakkelijk zijn, ofwel omdat je ze niet zo goed begrijpt, ofwel omdat je denkt: 'Wat moet ik daar in onze tijd mee?' Nou, daar hebben we ook elkáár voor, je bent niet alleen. Maar altijd moeten de we Bijbel als gehéél bekijken. En dan zie je soms dat in de Bijbel zelf al een ontwikkeling zichtbaar is. Bijvoorbeeld dat in het Oude Testament mannen meer vrouwen kunnen hebben en in het Nieuwe Testament niet meer. En ook wordt in het Nieuwe Testament bepaald dat niet-Joodse christenen, dus christenen uit andere volken, dat die de meeste Joodse wetten niet hoeven te houden. Dus de Bijbel zelf wijst ons op veel punten al de weg. Maar er blijven altijd moeilijke vragen over. En dan gaat het erom dat je Schrift met Schrift vergelijkt, en dat je het sámen doet, biddend om de leiding van God. Want als Hij door Zijn Heilige Geest de woorden heeft aangereikt aan de Bijbelschrijvers, dan zal Hij door diezelfde Heilige Geest ook ons wijsheid geven om de tekst te begrijpen, wijsheid en licht van Boven. Dus dat is het tweede: de Bijbel is door God 'uitgeademd'.

En ten derde: de Bijbel is ook zó belangrijk, **omdat de Bijbel je vormt als mens van God**. Vers 16 en 17: 'Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust.' Dus met de Bijbel kun je elkaar onderwijzen, weerleggen, verbeteren en opvoeden in de gerechtigheid. Dat zijn vier woorden, mooi om daar even naar te kijken. 'Onderwijzen' en 'weerleggen', dat heeft allebei te maken met de leer, met wat je leert, met de ideeën en de gedachten die je ontwikkelt. 'Verbeteren en opvoeden in de gerechtigheid' heeft te maken met het leven, met de praktijk. Dus het gaat in deze vier woorden over wat je dént en over wat je dóét. En allebei de keren zijn het twéé woorden, omdat de positieve kant wordt benoemd en ook de negatieve kant: de Bijbel wil het positieve opbouwen en het negatieve ver van je houden. Dus de Bijbel 'is nuttig om daarmee te onderwijzen (dat is het positieve in je denken), te weerleggen (dat is de bescherming tegen het negatieve in je denken), te verbeteren (dat is de bescherming tegen het negatieve in je dóén, in je gedrag) en op te voeden in de rechtvaardigheid (dat is het positieve in je doen, in je gedrag), opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust.' Dus uiteindelijk is dat het doel: dat God je kan gebruiken om heel mooi werk te doen, om in Zijn dienst te staan. Wil je dat eigenlijk? Verlang je daarnaar, dat God je gebruikt, je inschakelt? Dat Hij door je heen werkt? Misschien herken je het wel, hoe ontzettend mooi het is als dat gebeurt. Bijvoorbeeld, dat je met iemand een gesprek hebt en die ander zegt: 'Dit heeft me nou echt geholpen.' Of dat je in je werk iets voor iemand mag betekenen, waarvan je zelf beseft: 'Dit kwam van Boven! Ik kreeg alleen maar een mooie kans om dit te doen,

om te helpen, om iets voor elkaar te krijgen. Dank U wel, Here God!' Als je daarnaar verlangt, om méér door God ingeschakeld te worden, gebruik dan je Bijbel! Want door die Bijbel gaat God aan je schaven, in wat je denkt en in wat je doet, in leer en leven. En die Bijbel bouwt je op, in je geloof en in je gedrag.

3. Laat je nooit de Bijbel afpakken!

En Paulus zegt er nog iets bij, in vers 3 en 4 van hoofdstuk 4. Hij zegt: 'Er komt een tijd dat mensen die Bijbel niet meer willen horen. Let dan wel op!' Vers 3 en 4: 'Want er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten. Ze zullen hun gehoor van de waarheid afkeren en zich keren tot verzinsels.' Dat is een ernstige waarschuwing van Paulus. En die waarschuwing, die is ook voor ons belangrijk. Want er zijn altijd dingen, die je tegen de borst stuiten, óók in de Bijbel. Er staan prachtige dingen in, maar ook dingen die tegendraads zijn, dingen die schuren. Dan heb je al gauw de neiging om te denken: 'Dat leg ik naast me neer.' En je kunt daar ook nog een theorie bij bedenken, dat de Bijbel een boek is van mensen, met menselijke meningen over God. En ja, daar kun je mee doen wat je wilt. Datgene wat je aanspreekt, dat laat je toe, datgene wat je niet aanspreekt, dat leg je naast je neer. We noemen dat 'vrijzinnigheid', dan bepaal jij zelf wat je in de Bijbel wel en wat je niet wilt aanvaarden. Maar Paulus draait het juist om. Hij zegt: 'De Bijbel is niet een boek met gedachten van mensen over God, nee de Bijbel is een boek met gedachten van God over de mensen. Mensen hebben het wel opgeschreven, maar ze werden beademd, geïnspireerd door God Zelf.' En ik weet niet hoe het bij jou is, maar hoe meer ik de Bijbel lees, hoe meer ik daar ook van overtuigd raak, dat het niet zomaar menselijke woorden zijn, maar dat er kracht in schuilt, Goddelijke kracht, in iedere zin, in ieder woord. Ik ben zo ongelooflijk blij met dit boek, hoe ingewikkeld het soms ook is. Het is een geweldig boek, het is goudeerlijk. In tijden van voorspoed houdt de Bijbel je met beide benen op de grond, en in tijden van tegenspoed sleept de Bijbel je er doorheen. Houd hem daarom stevig vast, en blijf lezen, blijf de woorden opnemen in je ziel. Zoals het staat in Deuteronomium 6, we hebben het gelezen. Vers 6-9: 'Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.' Ik las een bijzonder verhaal over Natan Sharansky. Hij is Joods, geboren in 1948 in de Donetsk, Oost-Oekraïne. Toen was het nog Sovjet-Unie. Hij kwam in conflict met de overheid omdat hij opkwam voor het recht van Joden om naar Israël te verhuizen. Zo werd hij dissident, en in 1977 werd hij opgepakt en gevangene gezet. Dat heeft geduurd tot 1986. In de gevangenis en later het werkkamp moest hij al zijn bezittingen afstaan. Maar hij had nog één heel klein boekje, met de Psalmen erin. En hij weigerde om dat boekje af te geven. Voor straf moest hij de isoleercel in, 130 dagen. Dat is meer dan vier maanden... In februari 1986 kwam Sharansky eindelijk vrij. Maar terwijl hij uit de gevangenis naar buiten liep, en de camera's van de wereldpers op hem gericht waren, probeerden zijn bewakers hem nog één keer dat boekje af te pakken. Wat deed Sharansky? Hij gooide zichzelf voorover in de sneeuw, met zijn boekje vast tegen zich aan geklemd. Hij wilde niet naar de vrijheid lopen zonder zijn Psalmenboekje. Want die Psalmen, die woorden uit de Bijbel, die hadden hem tijdens zijn gevangenschap in leven gehouden. Zonder die Psalmen wilde hij de vrijheid niet binnengaan. En jij? Wat betekent de Bijbel voor jou? Als die Bijbel nog niet zoveel voor je betekent: stort je erin! De Bijbel verandert je leven, van binnenuit. De Bijbel is een Bron van heerlijk, helder water, de Bijbel lest je dorst, door de Bijbel spreekt God Zelf je aan. Die oude dame in Afrika, en Paulus, en Sharansky, en miljoenen, miljoenen anderen, ze hebben het allemaal ontdekt: het Woord van God is het licht in je leven, de lamp voor je voet. Je hebt het nodig, de wereld is donker genoeg. Lees je Bijbel, doe het licht aan, en laat het branden, altijd. Amen.